

ΕΛΜΕ ΠΕΙΡΑΙΑ

Κολοκοτρώνη 6, Πειραιάς

Τηλ. : 2104124810

Φαξ : 2103000423

e-mail : elmepeir@yahoo.gr

www.elmepeiraia.gr

Πειραιάς, 5/10/2017

Πρωτ:165

Προς: - Συναδέλφους ΕΛΜΕ Πειραιά

Στην προσπάθειά της να τακτοποιήσει τις εκκρεμότητες της τρίτης αξιολόγησης και τα 95 προαπαιτούμενα που τη συνοδεύουν, η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει στην αλλαγή του θεσμικού πλαισίου που αφορά τον τρόπο λήψης των αποφάσεων για απεργίες.

Οι αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο 1264/1982 θα προβλέπουν ότι προκειμένου να υπάρχει απαρτία για να αποφασιστεί απεργία θα πρέπει να συμμετέχει το 50% συν 1 των εργαζομένων που εκπροσωπούνται στα σωματεία. Αυτό πρακτικά σημαίνει π.χ. για το χώρο μας, ότι το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Πειραιά δεν θα μπορεί να πάρει απόφαση ούτε καν για μία στάση εργασίας, αν δεν συγκεντρώσει περίπου 550 θετικές ψήφους (στα 1100 τακτοποιημένα οικονομικά μέλη) ή 1750 θετικές ψήφους (στους 3500 χιλιάδες καθηγητές στον Πειραιά). Ταυτόχρονα, θα απαιτείται ηλεκτρονικό μητρώο μελών του σωματείου, δηλαδή κυβέρνηση και εργοδότες θα μπορούν να έχουν πρόσβαση στα μέλη των εργατικών σωματείων.

Ψεύδεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όταν λέει ότι με το νόμο αυτό θέλει να βάλει τάξη στα συνδικάτα. Αξιοποιεί υπαρκτά φαινόμενα εκφυλισμού, στα οποία πρωτοστατούν οι δυνάμεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Η πραγματικότητα είναι ότι θέλει να βάλει χέρι στα συνδικάτα, να χτυπήσει το δικαίωμα στην Απεργία, για λογαριασμό των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, του ΣΕΒ.

Γνωρίζουν ότι η πολιτική τους θα γεννήσει αναπόφευκτα αντιδράσεις, θα φέρει στην ημερήσια διάταξη την ανάγκη μεγάλων αγώνων. Και παίρνουν τα μέτρα τους...

Η αλλαγή του συνδικαλιστικού νόμου έρχεται ως συνέχεια μίας βάρβαρης, αντεργατικής πολιτικής που περιλαμβάνει: την ένταση της φοροληστείας των εργαζομένων, το τσάκισμα των όποιων κονδυλίων για την Πρόνοια και την Υγεία, την εκμηδένιση της προστασίας από τις ομαδικές απολύσεις, την αέναη υπερίσχυση των επιχειρησιακών συμβάσεων έναντι των κλαδικών, μέχρι το τέλος του προγράμματος, την κατάργηση της κυριακάτικης εργασίας, τη νομιμοποίηση της ανταπεργίας και μάλιστα στην πιο σκληρή εκδοχή της, τη μισθολογική ανταπεργία, τη μείωση του προστατευτικού πλαισίου για τους συνδικαλιστές και φυσικά η διατήρηση των μνημονιακών διατάξεων που αφορούν την προτεραιότητα

τραπεζών και δημοσίου έναντι των εργατικών απαιτήσεων σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης.

Η κυβέρνηση, με δεδομένη την υποστήριξη της αξιωματικής αντιπολίτευσης, με την οποία μοιράζονται τον κοινό στόχο της ανάκαμψης των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων, επιχειρεί να θέσει τεράστια εμπόδια στη δυνατότητα των σωματείων να κηρύξουν απεργία ή ακόμα και στάση εργασίας για να διευκολύνουν τους εργαζόμενους να συμμετέχουν σε κινητοποιήσεις για ζωτικά τους ζητήματα. Δικαιώματα που οι εργαζόμενοι κατάκτησαν με σκληρούς αγώνες δεκαετιών, εξαφανίζονται προκειμένου να υπάρξει σιγή νεκροταφείου στους χώρους δουλειάς και στην κοινωνία, για να εξασφαλιστεί το ευνοϊκό κλίμα για τις επενδύσεις και να έρθει η πολυπόθητη ανάπτυξη, την οποία, καθώς φαίνεται, υπονομεύουν οι διεκδικήσεις των εργαζομένων. Και μονό αυτό δε δείχνει το πόσο "δίκαιη" θα είναι η ανάπτυξη αυτή!

Μπροστά στη νέα αντιλαϊκή επίθεση που προετοιμάζει η κυβέρνηση, η ΕΕ, το ΔΝΤ, οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι εργοδοτικές οργανώσεις, οι εργαζόμενοι μόνη διέξοδο έχουν τον αγώνα μέσα από τα σωματεία τους και πιο ισχυρό όπλο στον αγώνα αυτό είναι το δικαίωμα στην Απεργία. **Επιβεβαιώνεται στην πράξη ότι κυβερνήσεις-εργοδότες φοβούνται το ξέσπασμα αγώνων, τις Απεργίες σε αντίθεση με τα όσα αναπαράγουν συνειδητά με διάφορους τρόπους, ότι οι Απεργίες είναι τάχα "ξεπερασμένες, δεν έχουν αποτέλεσμα, είναι χάρισμα χρημάτων" κλπ...Αν είναι έτσι, τότε γιατί σπεύδουν να βάλουν εμπόδια;** Η λειτουργία των σωματείων, για την οποία προσχηματικά κόπτεται η κυβέρνηση, δεν είναι υπόθεση της εκάστοτε κυβέρνησης και του κράτους αλλά των ίδιων των εργαζόμενων και του κινήματός τους. Το πόσο προσχηματικό είναι το ενδιαφέρον της κυβέρνησης για τη λειτουργία των συνδικάτων αποδεικνύεται από τη διατήρηση και ενίσχυση του αντεργατικού οπλοστασίου αλλά και από τα έργα και τις ημέρες του κυβερνητικού συνδικαλισμού σε όλους τους κλάδους. Μιλούν για την "ανάγκη δημοκρατικής νομιμοποίησης των αποφάσεων των συνδικάτων", αυτοί που κυβερνούν με "αποφασίζουμε και διατάζουμε", με τροπολογίες που έρχονται νύχτα σε άσχετα νομοσχέδια και τσακίζουν τις ζωές μας, με απανωτά Προεδρικά Διατάγματα κ.α.

Για τους εργαζόμενους σήμερα, είναι πιο ζωτικό από ποτέ να υπερασπιστούν το δικαίωμά τους να αγωνίζονται συλλογικά, να υπερασπιστούν ό,τι έχει απομείνει από συλλογικά δικαιώματα, να διεκδικήσουν αυτά που έχουν χάσει τα χρόνια της κρίσης.

Να πέσουν στο κενό τα σχέδια της κυβέρνησης για να βάλει στο γύψο τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα! Προετοιμαζόμαστε για καθολική, πανεργατική, πανελλαδική Απεργία, σε περίπτωση που η κυβέρνηση προχωρήσει στην κατάθεση του "συνδικαλιστικού" νόμου

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΜΑΣ.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΛΜΕ

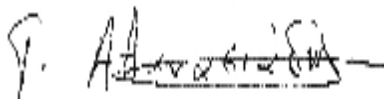
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΑΤΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ